

EURÓPSKY DOZORNÝ ÚRADNÍK PRE OCHRANU ÚDAJOV

Stanovisko Európskeho dozorného úradníka na ochranu údajov k návrhu rozhodnutia Rady o pozícii, ktorú má Únia prijať v Spoločnom výbore pre colnú spoluprácu EÚ – Japonsko vzhľadom na vzájomné uznávanie programov schválených hospodárskych subjektov v Európskej únii a v Japonsku

(2010/C 190/02)

EURÓPSKY DOZORNÝ ÚRADNÍK PRE OCHRANU ÚDAJOV,

stanovisko je preto článok 41 ods. 2 toho istého nariadenia. EDPS odporúča, aby sa do preambuly rozhodnutia zahrnul odkaz na toto stanovisko.

majúc na zreteli Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä jej článok 16,

so zreteľom na Chartu základných práv Európskej únie, a najmä na jej článok 8,

3. EDPS zistil určité nedostatky a nejasnosti pokiaľ ide o ochranu osobných údajov. Po opise obsahu a základných informácií o návrhu v kapitole III, budú tieto pripomienky podrobnejšie vysvetlené v kapitole IV.

so zreteľom na smernicu Európskeho parlamentu a Rady 95/46/ES z 24. októbra 1995 o ochrane fyzických osôb pri spracovaní osobných údajov a o voľnom pohybe týchto údajov ⁽¹⁾,

II. KONZULTÁCIA S EDPS

so zreteľom na nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 z 18. decembra 2000 o ochrane jednotlivcov so zreteľom na spracovanie osobných údajov inštitúciami a orgánmi Spoločenstva a o voľnom pohybe takýchto údajov ⁽²⁾, a najmä na jeho článok 41,

4. EDPS vydal strategický dokument, v ktorom sa opisuje jeho úloha poradcu: EDPS ako poradca inštitúcií Spoločenstva pre návrhy právnych predpisov a súvisiacich dokumentov ⁽⁴⁾. Táto úloha poradcu vyplýva z článku 28 ods. 2 a článku 41 nariadenia (ES) č. 45/2001. Okrem toho, v úvode ustanovení 17 nariadenia sa uvádza, že „efektívnosť ochrany jednotlivcov so zreteľom na spracovanie osobných údajov v Únii predpokladá jednotnosť príslušných pravidiel a postupov uplatniteľných na činnosti týkajúce sa odlišných právnych rámcov“. Jednotnosť sa má naozaj považovať za nevyhnutný prvok na dosiahnutie vysokej úrovne ochrany údajov na európskej úrovni, ktorá zahŕňa aj vonkajšie činnosti Únie.

PRIJAL TOTO STANOVISKO

I. ÚVOD

1. Komisia 19. februára 2010 prijala návrh rozhodnutia Rady o pozícii, ktorú má Únia prijať v Spoločnom výbore pre colnú spoluprácu EÚ – Japonsko vzhľadom na vzájomné uznávanie programov schválených hospodárskych subjektov v Európskej únii a v Japonsku ⁽³⁾.

2. S EDPS sa nekonzultovalo, ako sa to vyžaduje v článku 28 ods. 2 nariadenia (ES) č. 45/2001. Základom pre toto

5. Túto rozsiahlu zodpovednosť EDPS potvrdila aj Európska komisia a je bežnou praxou, že Komisia konzultuje s EDPS všetky dôležité návrhy, tak legislatívnych, ako aj nelegislatívnych nástrojov. Rozsah pôsobnosti poradnej úlohy EDPS sa týka „vecí týkajúcich sa spracovania osobných údajov“. To znamená, že všetky právne predpisy, ktoré obsahujú ustanovenia o spracovaní osobných údajov alebo obsahujú ustanovenia, ktoré majú vplyv (alebo potenciálny vplyv) na takéto spracovanie údajov by mali podliehať konzultácii. To isté platí pre všetky nástroje patriace do vonkajších právomocí Únie.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 281, 23.11.1995, s. 31.

⁽²⁾ Ú. v. ES L 8, 12.1.2001, s. 1.

⁽³⁾ KOM(2010) 55 v konečnom znení.

⁽⁴⁾ Strategický dokument je dostupný na webovej stránke: http://www.edps.europa.eu/EDPSWEB/webdav/site/mySite/shared/Documents/EDPS/Publications/Papers/PolicyP/05-03-18_PP_EDPSadvisor_EN.pdf

6. V strategickom dokumente je opísaný aj časový harmonogram konzultácie. Konzultácia v počiatočnom štádiu legislatívneho procesu umožní EDPS konať efektívne a navrhnúť úpravy textu. Návrh textu na túto neformálnu konzultáciu má EDPS v prípade potreby poslať zodpovedný útvar Komisie pred prijatím formálneho návrhu. Po prijatí návrhu je druhým krokom formálna konzultácia. V tomto štádiu sa odporúčanie EDPS uverejní v Úradnom vestníku (séria C).

7. V prípade tohto návrhu, ako už bolo uvedené, EDPS nedostal ani návrh návrhu, ani návrh na konzultáciu po jeho prijatí. EDPS je čiastočne znepokojený týmto sledom udalostí, pretože, ako sa vysvetľuje ďalej v texte, jeho účasť by bola ideálnou príležitosťou zvýšiť pridanú hodnotu návrhu.

III. KONTEXT A ZÁKLADNÉ INFORMÁCIE O NÁVRHU

8. Účelom návrhu je vzájomné uznávanie programov schválených hospodárskych subjektov (SHS) Únie a Japonska ako zlučiteľných a rovnocenných a vzájomné akceptovanie zodpovedajúcich štatútov SHS.

9. Vzťahy medzi EÚ a Japonskom v colnej oblasti sú založené na Dohode o spolupráci a vzájomnej pomoci v colných záležitostiach (CCMAAA) ⁽¹⁾, ktorá vstúpila do platnosti 1. februára 2008. Colná spolupráca podľa tejto dohody zahŕňa všetky otázky týkajúce sa uplatňovania colných predpisov. V CCMAAA sa Únii a Japonsku adresuje aj výzva usilovať sa o spoluprácu s cieľom rozvinúť v colnej oblasti opatrenia na uľahčenie obchodu v súlade s medzinárodnými normami ⁽²⁾. Vzájomné uznávanie programov schválených hospodárskych subjektov (SHS) a bezpečnostné opatrenia zlepšujú bezpečnosť kompletného dodávateľského reťazca a zároveň uľahčujú obchod.

10. V návrhu sa tiež stanovuje, že colné orgány okrem iného zabezpečujú kompatibilitu systémov a každý colný orgán poskytuje hospodárskym subjektom so štatútom SHS porovnateľné výhody. Ďalej sa v ňom uvádza, že colné orgány musia zintenzívniť komunikáciu, ako aj výmenu informácií. V návrhu je uvedený podrobný zoznam informácií, ktoré sa majú vymieňať.

IV. ANALÝZA NÁVRHU

IV.1. Uplatniteľnosť právnych predpisov o ochrane osobných údajov

11. Článok IV prílohy k návrhu sa týka výmeny informácií a komunikácie. V článku sa špecifikuje, že informácie

a súvisiace údaje, konkrétne údaje o členoch programu, sa vymieňajú systematicky elektronickými prostriedkami. Podrobné informácie, ktoré sa vymieňajú o hospodárskych subjektoch schválených v rámci programov SHS, zahŕňajú napríklad meno alebo názov hospodárskeho subjektu so štatútom SHS, adresu dotknutého hospodárskeho subjektu atď.

12. Režim pre SHS je uvedený v článku 5a nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 648/2005 ⁽³⁾. Uvádza sa v ňom, že „1. (...). Schválený hospodársky subjekt využíva uľahčenia, pokiaľ ide o colné kontroly týkajúce sa bezpečnosti a ochrany a/alebo zjednodušené postupy stanovené colnými predpismi. (...)“.

13. „Hospodársky subjekt“ je definovaný v článku 1 ods. 12 nariadenia Komisie (ES) č. 1875/2006 ⁽⁴⁾ ako „osoba, ktorá sa v rámci svojej podnikateľskej činnosti zaoberá činnosťami, na ktoré sa vzťahujú colné právne predpisy“. Preto môže byť poskytovateľom služieb tak fyzická, ako aj právnická osoba. Ako sa uvádza v odseku 9, pojem „hospodársky subjekt“ zahŕňa aj SHS. Preto sa informácie o niektorých SHS môžu považovať za „osobné údaje“, ako sú vymedzené v článku 2 písm. a) nariadenia (ES) č. 45/2001 a článku 2 písm. a) 95/46/ES, aspoň informácie o tých SHS, ktoré sú fyzickými osobami. Dokonca informácie o SHS, ktoré sú právnickými osobami, sa v niektorých prípadoch môžu považovať za osobné údaje. V týchto prípadoch je rozhodujúcim faktorom, či sa informácie „týkajú“ „identifikovateľnej“ osoby ⁽⁵⁾. V dôsledku toho nie sú pochybnosti, že v zmysle predmetného návrhu sa môžu vymieňať osobné údaje.

14. Osobné údaje budú spracovávať colné orgány. Článok I ods. 2 prílohy k návrhu predpokladá, že „Za implementáciu tohto rozhodnutia sú zodpovedné colné orgány vymedzené v článku 1 písm. c) CCMAAA (...)“. Definícia odkazu je „colný orgán“ znamená (...) v prípade Spoločenstva príslušné útvary Komisie Európskych spoločenstiev, ktoré sú zodpovedné za colné otázky, ako aj colné orgány členských štátov Spoločenstva“. V tomto rámci bude preto uplatniteľné nariadenie (ES) č. 45/2001 a smernica 95/46/ES ⁽⁶⁾. Nariadenie (ES) č. 45/2001 sa uplatňuje na spracovanie údajov Komisiou, smernica 95/46/ES sa vzťahuje na spracovanie údajov národnými colnými orgánmi.

⁽³⁾ Ú. v. EÚ L 117, 4.5.2005, s. 13.

⁽⁴⁾ Ú. v. EÚ L 360, 19.12.2006, s. 64.

⁽⁵⁾ Pracovná skupina článku 29 pre ochranu údajov, stanovisko č. 4/2007 k pojmu „osobné údaje“, PS 136, dostupné na webovej adrese: http://ec.europa.eu/justice_home/fsj/privacy/docs/wpdocs/2007/wp136_en.pdf najmä strany 23 a 24.

⁽⁶⁾ Článok 3 ods. 3 nariadenia Rady (ES) č. 45/2001 a smernica 95/46/ES.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 62, 6.3.2008, s. 24.

⁽²⁾ Článok 4 CCMAAA.

IV.2. Medzinárodný prenos osobných údajov

15. Tak smernica, ako aj nariadenie predpokladajú analogické pravidlá týkajúce sa cezhraničného toku osobných údajov v článkoch 25 a 26, resp. v článku 9. Nimi stanovená zásada znamená, že osobné údaje nemožno previesť z členského štátu na tretiu krajinu, pokiaľ tretia krajina nezabezpečí primeranú úroveň ochrany (alebo kým sa neprijmú primerané záruky alebo ak možno uplatniť jednu z predpokladaných výnimiek).

Vyhlasenie o primeranosti v návrhu

16. Dôvodová správa obsahuje bod o ochrane údajov (bod 5). V bode 5 ods. 1 sa vyhlasuje, že japonská schéma ochrany údajov zodpovedá zmyslu článku 9 nariadenia (ES) č. 45/2001. Predmetom článku 9 je systém, ktorý sa má dodržiavať v prípade prenosu osobných údajov príjemcom iným ako sú inštitúcie a orgány Spoločenstva, ktorí nepodliehajú smernici 95/46/ES, ako je prípad tretích krajín ako Japonsko.

17. V článku 9 ods. 1 nariadenia sa stanovuje, že „[o]sobné údaje sa prenášajú príjemcom iným, ako sú inštitúcie a orgány Spoločenstva, ktorí nepodliehajú vnútroštátnemu právu prijatému podľa smernice 95/46/ES iba vtedy, ak je zabezpečená primeraná úroveň ochrany v krajine príjemcu alebo v rámci medzinárodnej organizácie príjemcu a údaje sú prenášané výhradne na umožnenie realizácie úloh pokrytých právomocou prevádzkovateľa“.

18. V článku 9 ods. 2 sa uvádza, že úroveň ochrany poskytovanej treťou krajinou alebo danou medzinárodnou organizáciou sa hodnotí vzhľadom na „všetky okolnosti sprevádzajúce operáciu prenosu údajov alebo súbor operácií prenosu údajov“. Okrem toho sa v ňom uvádza niekoľko príkladov aspektov, ktoré sa pri hodnotení majú brať do úvahy. „(...) osobitná pozornosť je venovaná povahe údajov, účelu a času trvania operácie alebo operácií spracovania, príjemcovi alebo medzinárodnej organizácii príjemcu, právnym normám, všeobecným aj odvetvovým, ktoré sú platné v tretej krajine alebo danej medzinárodnej organizácii, a profesionálnym pravidlám a bezpečnostným opatreniam, ktoré sa dodržiavajú v tejto tretej krajine alebo medzinárodnej organizácii“. Tento zoznam nie je úplný; relevantné môžu byť aj ďalšie prvky, v závislosti na skutočnom prípade.

19. Článok 9 nariadenia sa má vykladať v zmysle článkov 25 a 26 smernice 95/46/ES. V článku 25 ods. 6 smernice sa stanovuje, že „Komisia môže zistiť, podľa postupu uvedeného v článku 31 ods. 2, že tretia krajina zaisťuje adekvátnu úroveň ochrany v rámci znenia odseku 2 tohto článku, z dôvodu jej vnútroštátneho práva alebo medzinárodných dohôd, ktoré podpísala (...)“. Preto by sa mal dodržiavať postup opísaný v článku 31 ods. 2 smernice – komitologický postup, aby bolo možné vyhlásiť, že tretia krajina je „adekvátna“.

20. V kontexte tohto návrhu sa tento postup nedodržiaval; v dôsledku toho je vyhlásenie urobené v bode 5 ods. 1 o primeranosti japonskej schémy ochrany údajov v rozpore s článkom 25 ods. 6 smernice. EDPS preto dôrazne odporúča vypustenie tohto vyhlásenia.

21. EDPS uznáva, že v článku IV ods. 5 prílohy k návrhu sa uvádza, že „Colné orgány zaručujú ochranu údajov v súlade s CCMAAA, a najmä jej článkom 16“. Predmetom článku 16 je „Výmena informácií a ich dôverný charakter“ a v jeho odseku 2 sa uvádza, že „Osobné údaje sa môžu vymieňať len v prípade, ak sa zmluvná strana, ktorá ich má prijať, zaviazne chrániť ich minimálne spôsobom rovnocenným spôsobu, ktorý sa v tomto konkrétnom prípade uplatňuje na území zmluvnej strany, ktorá má údaje poskytnúť. Zmluvná strana, ktorá môže poskytnúť informácie, si neuplatňuje žiadne požiadavky, ktoré sú prísnejšie ako požiadavky uplatňované na tento typ informácií v rámci jej vlastnej jurisdikcie“.

22. EDPS by však rád zdôraznil, že ako už bolo uvedené, systémom na analýzu úrovne ochrany tretej krajiny je „primeranosť“, a nie „rovnocennosť“ (porovnaj napr. súčasné medzinárodné záväzky Únie) ⁽¹⁾. V každom prípade sa zdá, že článok 16 má len deklaračný charakter a v CCMAAA nie je žiadny dôkaz o existencii skutočnej „rovnocennosti“. Okrem toho, neodkazuje sa na „rovnocennosť“ alebo dokonca ani na „primeranosť“ vykonanej analýzy. Preto sa toto jednoduché vyhlásenie v článku 16 nemôže považovať za rozhodujúci prvok hodnotenia primeranosti a nemôže byť základom pre vyhlásenie urobené v bode 5 ods. 1 dôvodovej správy.

Širšia perspektíva so zreteľom na špecifiká prípadu

23. Je potrebné poznamenať, že hodnotenie úrovne ochrany môžu v určitej krajine vykonávať na rozličných úrovniach a s rôznymi právnymi účinkami Európska komisia, orgány na ochranu údajov a kontrolóri údajov. Rozhodnutie Európskej komisie o primeranosti na základe článku 25 ods. 6 smernice 95/46/ES je pre členské štáty záväzná. Platí to aj pre inštitúcie a orgány Európskej únie na základe článku 9 ods. 5 nariadenia. V prípade neexistencie takéhoto rozhodnutia je hodnotenie primeranosti v mnohých členských štátoch zverené orgánom na ochranu údajov a v ďalších krajinách kontrolórom údajov pod dohľadom

⁽¹⁾ Pozri článok XIV GATS „Pod podmienkou, že sa takéto opatrenia neuplatňujú spôsobom, ktorý by predstavoval prostriedok svojvoľnej alebo neodôvodnenej diskriminácie medzi krajinami, v ktorých prevládajú podobné podmienky alebo skryté obmedzenia obchodu so službami, nič v tejto dohode sa nevykladá tak, aby to bránilo ktorémukoľvek členovi prijať alebo presadzovať opatrenia: (...) c) ktoré sú nevyhnutné na zabezpečenie súladu so zákonmi a nariadeniami, ktoré nie sú v súlade s ustanoveniami tejto dohody vrátane ustanovení týkajúcich sa: (...) (ii) ochrany súkromia jednotlivcov v súvislosti so spracovaním a rozširovaním osobných údajov a na ochranu dôverných záznamov a účtov jednotlivých osôb; (...)“.

- orgánov na ochranu údajov. Tento model jasne vyplýva z článku 9 nariadenia.
24. To znamená, že dokonca ak krajina, ako celok, nebola vyhlásená za „primeranú“ na základe postupu uvedeného v článku 25 ods. 6 smernice, kontrolór údajov môže (v kontexte vysvetlenom ďalej v texte) uznať právny systém ochrany údajov uplatniteľný na konkrétnu operáciu prevodu údajov alebo konkrétny súbor operácií prevodu údajov za primeraný.
25. V zmysle článku 9 ods. 2 nariadenia (ako aj článku 25 ods. 2 smernice) má kontrolór hodnotiť všetky okolnosti správdzajúce operáciu prenosu údajov alebo súbor operácií prenosu údajov. Analýza sa musí vykonať *in concreto*, berúc do úvahy konkrétne charakteristiky (záruky a/alebo riziká) operácie prenosu údajov alebo súbor operácií prenosu údajov. Pri tomto hodnotení by sa dospelo k záveru pokiaľ ide o existujúcu úroveň ochrany týkajúcej sa konkrétnej operácie prenosu údajov alebo súboru operácií prenosu údajov a obmedzilo by sa na účely brané do úvahy kontrolórom údajov a príjemcami v krajine určenia. V takom prípade kontrolór prevezme zodpovednosť za overenie, či sú splnené podmienky primeranosti. Po vykonaní analýzy kontrolórom údajov jeho záver podlieha dohľadu orgánov na ochranu údajov.
26. V bode 5 ods. 1 dôvodovej správy sa uvádza, že posudzovaná japonská schéma je uvedená v japonskom colnom zákone (článok 108 – 2), v právnych predpisoch o medzinárodnej pomoci pri vyšetrovaní a iných súvisiacich záležitostiach (články 1 a 3), v národnom zákone o verejnej službe (článok 100), zákone o ochrane osobných informácií, ktoré majú v držbe administratívne orgány (článok 8) a zákone o prístupe k informáciám, ktoré majú administratívne orgány (článok 5).
27. EDPS nemá dôkaz, že sa táto schéma hodnotila v zmysle pracovného dokumentu pracovnej skupiny článku 29 (PS12) „Prenos osobných údajov do tretích krajín: Uplatňovanie článkov 25 a 26 smernice EÚ o ochrane údajov“ spôsobom rešpektujúcim zásady v nich stanovené ⁽¹⁾.
28. Treba mať na pamäti, že metóda primeranosti znamená, že sa má zobrať do úvahy tak uvedený dokument, ako aj praktické uplatňovanie práva (objektívny a funkčný prístup). Preto posúdenie tejto právnej schémy *samo o sebe* nie je postačujúci dôkaz vykonávania jej pravidiel v praxi.
29. To znamená, že sa nevykonalo určité overenie efektívneho vykonávania a uplatňovania týchto pravidiel v praxi predtým, ako bolo možné určiť, či je účinne zabezpečená primeraná úroveň ochrany pre príslušnú operáciu prenosu údajov alebo súbor operácií prenosu údajov; v tomto prípade pre výmenu informácií v rámci programov SHS.
30. Vzhľadom na uvedené musia kontrolóri (v tomto prípade, príslušné útvary Európskej komisie zodpovedné za colné otázky a colné orgány členských štátov Únie) vykonať hodnotenie na účely overenia, či krajina určenia (v tomto prípade Japonsko) účinne zabezpečuje primeranú úroveň ochrany pre predmetné konkrétne operácie prenosu údajov a či sú tieto operácie prenosu údajov obmedzené na konkrétne účely a pre konkrétnych príjemcov v danej krajine ⁽²⁾ (t. j. výmenu údajov na účely vykonávania programov SHS). Toto hodnotenie však nebolo vykonané.
31. Tento návrh sa mohol riadiť týmto prístupom, ako alternatívou k postupu určenia „primeranosti“ Japonska, ktorá je opísaná v predchádzajúcom texte.

Ďalšie alternatívy

32. V návrhu sa mohlo tiež preskúmať, či kontrolóri môžu uviesť iné druhy „dostatočných záruk“, podľa článku 9 ods. 7 nariadenia a článku 26 ods. 2 smernice alebo či je uplatniteľné ktorékoľvek z očakávaní uvedených v článku 9 ods. 6 nariadenia alebo článku 26 ods. 1 smernice ⁽³⁾.

IV.3. Dodatočné požiadavky právnych predpisov o ochrane údajov

Kvalita údajov

33. Zásada kvality údajov je opísaná v článku 4 nariadenia. Vymedzuje, okrem iných náležitostí, že „[o]sobné údaje musia byť: (...) (c) primerané, podstatné a nie nadbytočné vo vzťahu k účelom, na ktoré sú zhromažďované a/alebo ďalej spracovávané; (...)“. Zdá sa, že kategórie údajov uvedené v článku IV ods. 4 túto zásadu rešpektujú.
34. Okrem toho, v článku 4 nariadenia sa hovorí: „[o]sobné údaje musia byť: (...) (e) uchované vo forme, ktorá umožňuje identifikáciu dotknutej osoby po obdobie nie dlhšie ako nevyhnutné na účely, na ktoré boli zozbierané alebo na ktoré boli ďalej spracované. (...)“. Preto bude nutné vymedziť obdobie uchovania osobných údajov, ktoré sa majú spracovávať.

⁽¹⁾ Pracovný dokument pracovnej skupiny 29 pre ochranu údajov „Prenos osobných údajov do tretích krajín: Uplatňovanie článkov 25 a 26 smernice EÚ o ochrane osobných údajov“, dostupný na webovej stránke: http://ec.europa.eu/justice_home/fsj/privacy/docs/wpdocs/1998/wp12_en.pdf

⁽²⁾ Podobný výklad dal EDPS v rámci konzultácie s úradom OLAF k dokumentu o „Prenose osobných údajov do tretích krajín: primeranost“ signatárov Dohovoru Rady Európy 108 (vec 2009 – 0333)“, ktorý je dostupný na webovej stránke: http://www.edps.europa.eu/EDPSWEB/webdav/site/mySite/shared/Documents/Supervision/Adminmeasures/2009/09-07-02_OLAF_transfer_third_countries_EN.pdf

⁽³⁾ Podľa článku 26 ods. 1 smernice: Pracovná skupina článku 29 pre ochranu údajov, Pracovný dokument o spoločnom vykonávaní článku 26 ods. 1 smernice 95/46/ES, PS114, dostupný na webovej stránke: http://ec.europa.eu/justice_home/fsj/privacy/docs/wpdocs/2005/wp114_en.pdf

Práva osôb, ktorých sa údaje týkajú

35. Komisia bude musieť zabezpečiť mechanizmy na zaručenie výkonu práv osôb, ktorých sa údaje týkajú, ako je právo prístupu a aktualizácia (články 13 a 14 nariadenia).

Povinnosť poskytnúť informácie

36. V článkoch 11 a 12 nariadenia sa uvádzajú informácie, ktoré sa majú poskytnúť dotknutej osobe, a vymedzuje načasovanie týchto informácií. Komisia bude musieť zaviesť postupy na určenie, napríklad či sa informácie budú poskytovať v čase zberu údajov (tretou krajinou) alebo samotnou Komisiou.

V. ZÁVERY A ODPORÚČANIA

37. EDPS je sklamaný, že sa nedodržel konzultačný postup opísaný v kapitole II.
38. EDPS odporúča vypustenie vyhlásenia o primeranosti japonskej schémy v bode 5 ods. 1 dôvodovej správy, pretože toto vyhlásenie nie je v súlade s požiadavkami nariadenia (ES) č. 45/2001 a smernice 95/46/ES. Ďalej

odporúča preskúmanie rozličných možností ponúkaných nariadením a smernicou s cieľom zabezpečiť dodržiavanie pravidiel o medzinárodnom prenose.

39. EDPS ďalej odporúča, aby Komisia:

- vymedzila obdobie uchovávaní osobných údajov, ktoré sa majú spracovať,
- zabezpečila mechanizmy na zaručenie výkonu práv osobou, ktorej sa údaje týkajú,
- zaviedla postup poskytovania informácií osobám, ktorých sa údaje týkajú.

V Bruseli 12. marca 2010

Peter HUSTINX

Európsky dozorný úradník pre ochranu údajov
